

Kunningas ommakstega fa, agga üsna teād-matta.

Jutlus tulli fätte, ja sai petud ewange-liumi árramöistmisfiks foggodusse hingedede kassuks. Lõppetusses nimmetas õppetaja fa foggodussele, et se tånnane páaw surefs mä-lestusfiks saab jáma neile ja lastele, ja las-te-lastele, ja monda muud.

Jutlus olli funninga ja feikide melest hea,nenda, et funningas õppetajale párrast 30 tuftatid finkis.

Oh sedda melehaigust Gundlingile! Ta meel olli ni haige, et ta náust üsna sinniseks läks. Sest temma olli ašja teisite sowinud.

Süs läksid keik jàlle moisa louneks sómaiale. Kirrikoõppetaja piddi fa minnema. Seál läks assi narri fohta ðige hüssuks. Süs sai se assi fa teādawaks, et ta parrukit tah-hetud purruks lasta, sest sedda ta isse weel ei olnud rákinudki. Sedda naero! Kül ta katus omma melehaigust wina kasi sisse árraupputada, agga ei aitnud. Polnud meh-

hel wimaks muud nou, kui panni ennast kör-wale.

Agga ennam fui enne püdis ta nüüd fir-riko õppetaja fohta furja sunnitada. Läks jookstes wäljale, sai ühhe tallopoiga fokko, se olli temma meleheaks firriko õppetaja waenlane — nago igga innimes sel siin ilmas ommad sõbrad ja fa ommad waenlased — selle käest párris ta järrele, ja tahtis kuulda, kas õppetajast middagi súüd leida, et kemma-le laitust woiks sada. Se mees rákis, et õppetaja wägga valjuste selle peale watab ja selle järrele fulab, et kegi kõrfsis ei pea käima egga foddo tüsslitama, ja temma ennesegi fätte tulnud ford sesuggune nalli: ta winud loma ladale, münud kül hästi árra, agga raisand rahhast monne koppiko árra. Koddo teinud naesterahwas fest pisikust mondakorda fissa, et ta melehaigussega sedda ja sed-da teinud. Teised winud luggo firriko õppetajale teáda. Oi kui firriko õppetaja molle-mid nominid, — teist teise forra, funni ni sussuks läinud, kui tinna, ja wimaks üsna